

Mielen aaltoja Taidekulmassa

Nanna Pesola

Ismo Jokiahon viides biennaale avattiin Lohjan Taidekulmassa lauantaina.

- Jos haluaisin teosteni kerto-
van tarinoita, olisin ryhtynyt kirjailijaksi, Ismo Jokiaho sanoo.

- Maalauksiin voi upottaa tarinoita, mutta se ei ole kokonainen juttu

- Katsojalla on vastuu näyttelyyn tullessaan. Taidetta ei voi tyrkyttää tai sitä katsomaan ei voi pakottaa. Näyttelyssäni mieli voi aaltoilla tai sitten ei, Jokiaho jatkaa.

Näyttely on ensimmäinen kerta reiluun vuoteen, kun Jokiahon teokset ovat esillä yksityisnäyttelyssä.

Tauko toi taiteilijalle vähän muurahaisia vatsanpohjaan, mutta tuoreet työt löysivät hyvin paikkansa Taidekulman seiniltä.

- Näköjään tämä on samanlainen asia kuin uimaan oppiminen, kun veteen pulahtaa, osaa räpytellä pinnalle ja taulut löytävät seinällä oikean paikkansa, yhdessä **Mirkku Vikmanin** kanssa teoksia ripustanut Jokiaho luonnehti ennen avajaisia.

Lohjalaisuus velvoittaa

Ismo Jokiaho vietti nuoruutensa Lohjalla ja hän on Länsi-Uudenmaan taiteilijaseuran jäsen. Taideharrastus sai varsinaisesti alkunsa nuoren ylioppilaan kiertäessä Eurooppaa.

- Saksalaiset 1980-luvun uusekspressionistit pitivät näyttelyään Brysselissä. Esillä oli seinänkokoisia, roiskaisten tehtyjä, aggressiivisia töitä, joista vain ei päässyt eroon. Kaipa se oli jotakin nuoren miehen angstia, joka jäi kytämään takaraivoon, Jokiaho kuvailee ensitapaamistaan.

Ismo Jokiaho ei kuitenkaan ryhtynyt taiteilijaksi kotimaahan palattuaan vaan siirtyi Joensuun yliopistoon opiskelemaan kirjallisuutta ja kulttuuritieteitä.

- Yritin olla maalaamatta ja soitin rumpuja. Vietin mentaalista kypsyttelyvaihetta.

Ismo Jokiahon taiteellinen ura lähti varsinaisesti käyntiin 1990-luvulla ja nykyisin hän työskentelee maalaustensa lisäksi free lancer -internetsivusuunnittelijana. Lohjalta Joensuun kautta Jokiahon asuinpaikaksi on vakiintunut Turun Pääskyvuori.

- Biennaaleet ovat nyt tulleet suurin piirtein puoleen vähin. Joka toinen vuosi teoksiani on ollut lohjalaisten nähtävänä ja kahdenkymmenen vuoden periodi tuntuu luontaiselta tavalta vähintäänkin muuttaa näyttelyn nimeä, Ismo Jokiaho selvittää hymyillen alku-

aan huulena lähtenyt biennaale-nimeä näyttelysarjalle

Melkein märkää maalia

~ Nyt esillä olevat työt ovat kaikki aivan tuoreita. Kaksi Vanhinta ovat vuodelta 2001, mutta loput ovatkin melkeinpä tämän vuoden puolella tehtyjä. Niihin ei siksi vielä ole ehtinyt luoda kovin syvää suhdetta, ne ovat vielä aktiivisessa vaiheessa.

~ En halua selittää töitani. Taiteilijat usein keskustelevat kuinka paljon pitää kertoa katsojalle maalauksista. jos kerron työn taustasta, yleisö yrittää väkisin nähdä niitä piirteitä maalauksessa ja haluan jättää katsojalle vapauden tulkita, Ismo Jokiaho luonnehtii Mielen aallot -näyttelyään.

Näyttely on sekoitus abstraktia, puoliabstraktia ja figuratiivista kuvallista kerrontaa. Värit ja sommittelu nousevat jokiahon töissä jälleen päärooliin vaikka taitelija itse uskoo figuratiivisemmän suuntauksen voimistuvan töissään tulevaisuudessa.

- Kaikkein eksoottisimmat välineet, kuten taltat ovat nyt jääneet pois, mutta edelleen työskentelen esimerkiksi pesusieniä apuna käyttäen, kuvailee Jokiaho luomisprosessiaan.

Ismo Jokiahon maalauksia Taidekulmassa. Näyttely on avoinna kesäkuun puoleen väliin tiistaista perjantaihin klo 12-18 ja viikonloppuisin klo 14-18



Nanna Pesola

Ohuessa ilmassa on Ismo Jokiahon figuratiivisempaa tuotantoa. Kuusiosinen, japanilaistyyppinen sermi on Mielen Aallot -biennaalen kookkaimpia töitä. -Uskon, että maalaukseni kehittyvät yhä kuvaavampaan suuntaan. Samoin kaikkein eksoottisimmat välineet ovat vaihtuneet hieman konventionaalisempaan suuntaan, kertoo Jokiaho, jonka edellisessä näyttelyssä nähtiin mm. taltalla pintakäsiteltyjä töitä.

LÄNSI-UUSIMAA
2.6.2003